

Den gamle redaktør

Den gamle redaktør

ser sig omkring

i forbindelse med året der gik
i

2016

Den gamle er Henning Pehrson

Imod sædvanen blev der denne gang ikke afholdt nogen nytårsfest i Marinestuen. Der havde kun tilmeldt sig 22 interesserede.

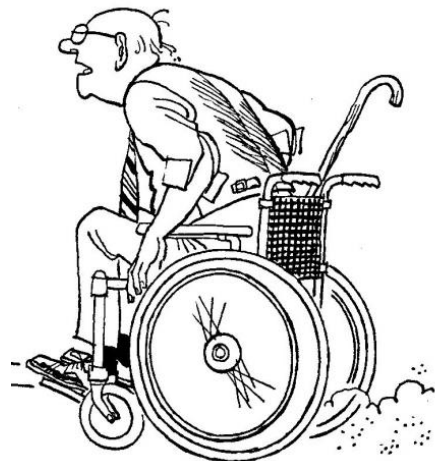

Kunne det skyldes, at nogle syntes, at de ikke levede op til andres udseende, klædedragt eller væremåde?

Selv mener jeg ikke, at jeg har ændret mig. Jeg har stadig mit ungdommelige og maritime udseende. Og dog. Det hænder, at man glemmer visse betydningsfulde ting.

Kanske den lokale beboerforening havde arrangeret fest og underholdning f.eks. rullestoleræs for alle beboere, naboer og deslige.

2. januar: Nytårsmønstring/medaljeluftning. Vores nye stue var godt besat ved denne handling, hvor formanden sagde tak for alle de aktives energifoldelser.

Foreningen er jo blevet ejendomsbesidder, og det medfører, at der skal fejes fortove og luges ukrudt. Gunner har klaret havearbejdet sammen med fru Ruth, og derfor blev han i dybeste taknemmelighed udnævnt til **Årets Mariner**.

Ifølge ham selv har han kørt 17 trailerfulde affald på lossepladsen, men der er stadig mere arbejde - nok til at han kan holde varmen i lang tid.

Det er også ham, der trofast møder op ved højtidelige og kirkelige handlinger og på værdig vis i bogstavelig forstand viser flaget.

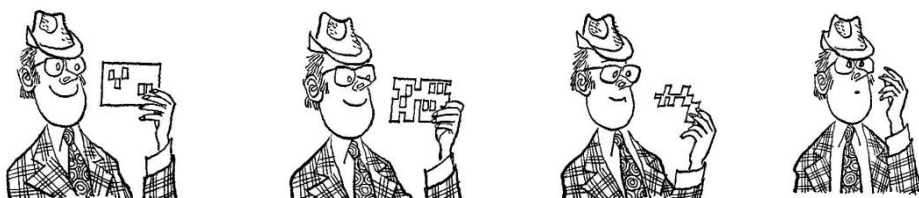
For vort højtærede medlem, Dorte Olbæk, lykkedes det i 2. omgang at få kanonen til at gå af.

Lyden kan jeg ikke gengive, men beviset er her.

Den store 4-hjulstrækker i baggrunden blev så forskrækket, at den begyndte at tude.

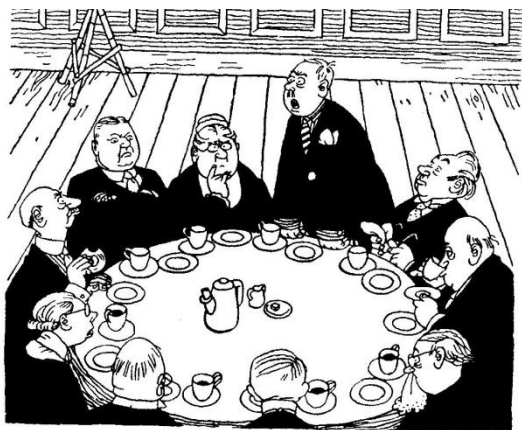
Pr. 1. januar har det danske postvæsen sat porto for et almindeligt brev op til 19 kr. Jeg har selv en liste over de familier og venner, som skal have et julebrev. Når jeg ikke får en hilsen retur fra den enkelte, bliver han fjernet fra min liste.

Jeg kan se, hvordan fremtiden nu bliver.

31. januar. Udflytningen af nogle statslige institutioner til vest for Valby Bakke er begyndt. Trafikstyrelsens til Ribe har ikke givet nogen vanskeligheder.

Jeg har min egen mening om årsagen, men jeg er jo også vant til Jyllands storslåede natur.

10. februar afholdt skyttelavet sin ordinære generalforsamling i marinestuen. Bestyrelsen mødte næsten fuldtalligt op og udgjorde dermed overmagten over de 5 menige medlemmer.

Der er p.t. 46 medlemmer af lavet, hvoraf de kvindelige kadetters antal udgør 10. Steen Molnits regnskab blev så godt modtaget, at han blev genvalgt som kasserer. Det kan selvfølgelig også skyldes, at han på lavets vegne gav en øl pr. mand. En prisværdig fremgangsmåde!

13. februar var det marineforeningens tur til at afholde sin generalforsamling nr. 102.

Der var ingen pebrede punkter på dagsordenen, og alle valg blev afgjort ved genvalg. Der var derfor heller ingen diskussioner, hvilket var glædeligt, for nogle sådanne er altid vulgære og ofte meget overbevisende.

Man kan på en måde sige, at det var rart, at den hurtigt var overstået.

Vi fik et nyt medlem, og det er et af de meget trofaste. Han kan nemlig ikke løbe nogen steder.

Jeg vil undlade at komme ind på, hvad Kurt Kaysen her er i gang med.

Generalforsamlingen afsluttedes med formandens udtalte, dybfølte og berettigede taknemmelighed for de øvrige medlemmers gode opførsel under mødet.

Det triste ved at blive ældre er, at éns jævnaldrende er blevet så forfærdeligt gamle.

Man er ved at blive gammel, når man kigger på menukortet før man kigger på servitricen. Jeg holder dog stadig på, at alderdom ikke findes. Der er bare nogle, som er mindre unge end andre. Man er først gammel, når man ikke længere sover sammen med sine tænder. Når jeg tænker på fremtiden, er det eneste, jeg ved om den, at der hele tiden bliver mindre af den.

Vinter har der ikke været noget af i år. Man er nødt til at huske tilbage på det dér hvide noget, der kunne give problemer, men også fornøjelser, hvis man ikke absolut skulle af sted.

Det var værre, hvis man absolut skulle!

Det var tider, da man vidste, at der aldrig manglede sne om vinteren.

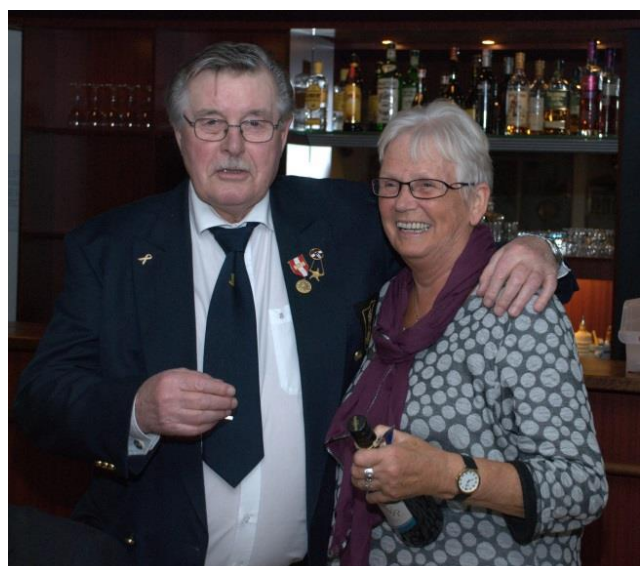
Skyttelavet holdt sin sæsonafslutning for 30 deltagere d. 23. marts i marinestuen.

Et godt grin forlænger livet, så vi må absolut blive meget gamle.

Allerede nu kniber det at se skydeskiven.

Inger fik sin sædvanlige flaske rødvin for sin sædvanlige stilling som nr. 2 i morskabsskydningen. (Synsprøven!)
Nr. 2 fra bunden altså.

"Den medicinske forskning har gjort så store fremskridt, at der praktisk talt ingen raske mennesker findes længere."

Den stort anlagte 5-dages rejse til Sverige bliver til Ove Frisch's store fortrydelse ikke til noget. Vi var mange, der så frem til turen og havde forberedt os, men der kunne ikke blive en busfuld, så ...

i stedet er jeg personligt ved at planlægge en cykeltur til Skårup!

Bilen har også godt af at se, at den ikke er uundværlig!

Forårets store debateme i TV, Radio og Marinestue er problemerne med de mange migranter. Ødelægger de vore muligheder for culottesteg og citronfromage, når vi engang skal på plejehjem?

15. april: Kammeratskabsaften. Spisning iblandet sang. Willy opførte giro 413. God stemning. Man følte sig hjemme ved hjælp af "Hils fra mig derhjemme." og "I den store tavse nat, står jeg her ved skibets rat." Jow da.

25. april: Rasmus Lohse holdt et fint foredrag om sine oplevelser og erfaringer mht. Godthåbsfjorden på Grønland. Det fremgik ikke, om hans sejladser er foregået med konebåd. Mit kendskab til Rasmus fortæller mig, at han ikke vil modsætte sig lidt kvindeligt islæt i tilværelsen. Fra Grønland havde han medbragt bunkevis af rejer, laks og moskusoksesteg. Der blev også serveret almindelig oksesteg, men den

kom overhovedet ikke op på moskusoksestegens niveau.

Kan man ikke holde moskusokser i Danmark? Innovation i landbruget?

13. maj.

Carolinekoret, der hovedsagligt består af gamle marinere, var sammen med vort trofaste publikum (vore koner) en tur i København for i Amaliehaven at promovere Svendborg. Et tilløbsstykke?

Vi sang så godt og kraftigt, at Dronning Margrethe, Prins Henrik, Kronprins Frederik og Kronprinsesse Mary kom forbi for at se, hvad vi var for nogen.

De var i deres pæne tøj for at kunne leve op til os.

Jeg har skåret mig selv ud af billedet.

Så undgår jeg alt det med royalties, og behøver

ikke at fortælle alle andre om, hvem det er, der står sammen med mig i forgrunden på fotoet!

Vort kabyspersonale har forsøgt sig med at tilbyde en påske- og pinsefrokost med alt tilbehør. Der har desværre ikke været tilslutning nok, så

Den normale lørdagsfrokost for en blød 25'er er så populær og fyldende, at mange nok har ment, at korpusset kunne ændre sig i en uheldig retning ved indtagelse af en sådan påske/pinse frokost.

Sankt Hans aften foregik for første gang i vores nye marinestue. For mit eget vedkommende foregik det med gratis underholdning fra gode gamle Thor.

Sørup sø?
Nej. Linkenkærvej

Jeg forsøgte at ringe til politiet på 114 for at få dem til at stoppe trafikken.

"Ønsker De at anmelde tyveri – tryk 1."

"Ønsker De anmelde indbrud – tryk 2."

"Ønsker De forhøre Dem om en fartbøde? - tryk 3."

"Ønsker De at tale med en bestemt person – tryk 4."

?????????

"Vi har ikke modtaget nogen anmeldelse. Prøv igen".

Langt om længe kom jeg igennem til en dejligt lydende ung kvinde og forklarede hende situationen. "Vi er klar over situationen og sender en vogn."

Da 3 biler var kørt i stå i vandet, ankom der endelig noget politi.

Fejrer politiet monstro også Sankt Hans?

Det mindede mig om det, som kaptajnen på Titanic må have sagt:
Hvor f..... kommer alt det vand fra?

Der er ikke pænt at bande, men jeg er sikker på, at nogle andre kendisser selv har gjort det i tilspidsede situationer. F. eks.:

Hiroshimas borgmester:	Hvad f..... var det?
General Custer:	Hvor f..... kommer alle de indianere fra?
Præsident Nixon:	Hvem f..... opdager det?
Einstein:	Enhver idiot skulle da for f..... kunne forstå det.
Leonardo da Vinci:	Det ligner da for f..... hende.
Christopher Colombus:	Hvor f.... er vi?
Pythagoras:	Hvordan f.... regnede du det ud?
Michael Angelo:	Hvad f.... er det, du vil have malet på loftet?
Jean D'arc:	Hvorfor f..... begynder det ikke at regne.
Noa:	Spredte byger! Hvem f.... sagde det?

23. juni: Englænderne har ved folkeafstemning afgjort, at landet melder sig ud af EU. Den største agitator for Brexit har ved Guds hjælp opnået, hvad han ville. Han er klar over de kommende vanskeligheder og træder derfor omgående tilbage for ikke at få skyld for noget som helst. For mig lød han nærmest som en anden Hitler. Utiltalende. Skotterne overvejer i øjeblikket, om de har råd til en afstemning.

Tankeflugt en kold onsdag over en kop kaffe.

”Man skal ikke kede sig mere, end man kan gabe over!”

.... og når konen ytrer sig filosofisk:

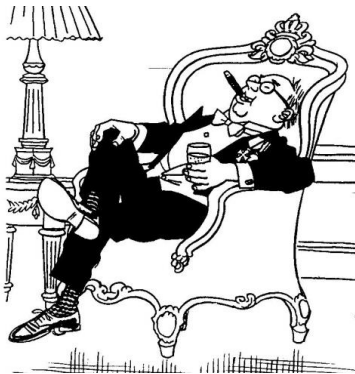
"Jeg ved, at du tror, at du forstår, hvad du tror, jeg sagde, men jeg er ikke sikker på, at du har fattet, at det, du hørte, ikke er det, jeg mente."

Det er da soleklart.

Jeg har lige fået regningen for min operation. Nu ved jeg, hvorfor lægerne havde maske på.

Men:

Tiden sårer alle læger!

Og så lige en reminder:

Husk, at en gentleman tager cigaren ud af munden inden han kysser sin dame!

Kvinder lyver så kompliceret, at man ikke engang kan tro det modsatte af, hvad de siger, men de er forunderlige. Enten tænker de på ingenting – eller også tænker de på noget andet. Efter at Eva havde spist æblet fra visdommens træ, greb hun efter et figenblad. Kan man ud af det lære, at når hun først har lært at tænke, gælder første tanke en ny kjole?

Kvinder er som mælk: Hvis man lader dem stå, bliver de sure!

Og der er sikkert andre, der som jeg bliver fysisk stærkere med tiden. For 10 år siden havde jeg problemer med at bære for 100 kr. købmandsvarer hjem. Nu klarer jeg det uden besvær!

4. august: Gl. torvedag.

Jeg ankom standsmæssigt....

...på min cykel...

... hvor min hele fanklub tog imod mig....

... men nogen fik medlidenhed med mig og startede en indsamling.

Beroliget kunne jeg deltage i afsyngningen af nogle af vort hjemlands ydmyge sømandssange og dermed indkassere en gratis øl.

Torvedagen afsluttedes med en gevaldig regnbyge og en vind, der næsten fjernede det 10 mands telt, hvor vi omkring 100 havde søgt tilflugt. Af mig uforståelige grunde var vort publikum forsvundet, så vi opgav fortsættelsen af vor eminente optræden.

Folk er ved at vende hjem fra ferie i de varme lande. Herhjemme har sommeren indtil nu været regnfuld og blæsende. Sommer? Årstider? Jov. Regnen er varmere om sommeren end om vinteren.

14. august. Fregatskydning. Der skal uddeles en mængde mærkelige titler, men for undertegnede, som nuværende fregatkaptajn med ret til at bære samme, er det mest hjertebedrøvende resultat, at jeg ikke længere kan kræve, at mine besætningsmedlemmer skal tiltale mig med **De**. Jeg græmmes!

Vores næstkommanderende kontrollerer, at alt går reglementeret til. Han er totalt ubestikkelig! (I hvert fald så længe beløbet er under en 10'er.)

Her får den nye kaptajn det synlige bevis for sin rang. Nu skulle alle kunne genkende ham.

Og for dem, der ikke kan, får han skiltet sat på, så udenforstående af skiltet kan læse, hvem han er.

Og så lykønsker den gamle den nye for dennes vilje til at overtage det enorme ansvar med at holde styr på det meget krævende mandskab.

Den nye Fregatkaptajn er ikke så generøs som sin forgænger og har skåret i sin besætning. Derfor har 2 af medlemmerne fået 2 titler:

Niels Marcussen er både Kanonkommandør og Signalgast.

(Kan man kommandere "Skyd" med signalflag?

Jeg kender en uheldig episode fra Grønland, men det er en helt anden historie.)

Gert L. Hansen er både Kanonér og
Lanternegast.
(Så må han undværes ved kanonen, mens han
hælder olie på tranlamperne.)

Arne Lund er Topgast.
(Hvad laver en sådan?)

Johnny Ibsen er Sejl Kvartermester.
(Arbejder han kun 15 minutter?)

Jørgen Ambus er Krudtlanger.
(Kan man leve af det?)

Claus Freuchen er Bådsmand.
(Han er meget høj. Man forstår godt, at en af hans
forfædre savede noget af sit ene ben.)

Frede Kristiansen blev Kadet.
(Det må være det ungdommelige ansigt, der gør
udslaget)

Kaptajn Erik Bodal er nu bevæbnet til
tænderne for at kunne holde styr på den uregerlige besætning.

Dameskydningen (Nej, nej. Det er damerne, der skyder) blev vundet af Lene Hansen, som forlod selskabet uden at blive fotograferet for at gå til en bedre frokost andetsteds.

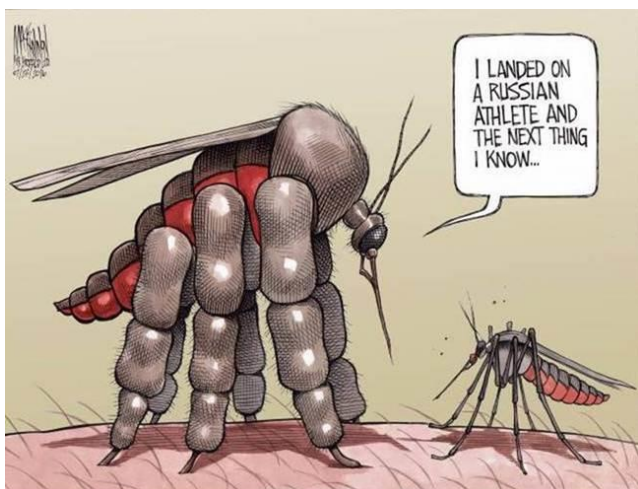
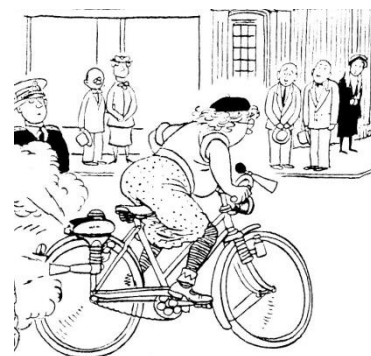
Nr. 3 og 2:

Henriette
Trolle

Lisbeth Larsen

For en ikke-sportsinteresseret har det været en forfærdelig TV-sommer. Først var der 14 dage med et eller andet mesterskab inden for fodbold efterfulgt af 14 dage med nogle, der på cykler knoklede op ad stejle bakker i Frankrig. Der er åbenbart stadig medlemmer af vor civilisation, der ikke har opdaget, at knallerten er opfundet for mange år siden.

I øjeblikket er der nogle, der til OL springer, hopper og løber i Sydamerika et eller andet sted.

Så vidt jeg har forstået, har det noget med russere og en giftig myggearart at gøre.

Som en helt uforstående er der meget, som man ikke fatter.
Er det her en olympisk disciplin? Kan man med en kanonkugle
ramme en myg på 10 meters afstand? 15 meter? 20 meter?
Er det en russisk han eller hun? En hen?

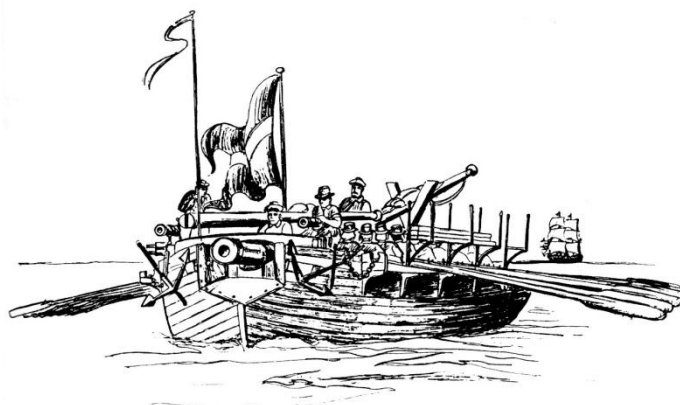
Og dog. Jeg opdagede, at badmintonstjernen Viktor Axelsens farfar er medlem af
marineforeningen her i Svendborg, så jeg har forsøgt at følge med i Viktors kampe.
Jeg har stadig ikke forstået, hvorfor man har hængt det fiske-net op midt i salen. Det
synes at være utrolig meget i vejen for begge spillere, men ingen har fundet på at
tage det ned.

Viktor har vundet en medalje i bronze i en disciplin, der
vistnok hedder faldskærmstennis.. Godt brølt Løve.

Vi kan måske få bedstefaderen til at overtale Viktor til at
besøge Svendborg Marinestue og vise os sin medalje.
Det vil i så fald være det nærmeste, jeg har været på en
medalje i de olympiske lege.
Det er ikke alle, der kan prale med at have været tæt på
en OL-medalje.

Hver tirsdag eftermiddag møder en trofast
lille skare op for under Kurt Kaysens skarpe
blik at gøre Sundet med rimelig taktfaste
åretag. Kanonéren er i øjeblikket udlånt til
Fregatkaptajnen, der som tidligere nævnt er
en fattig..., som sparer på lønningerne.

Skat har oplyst, at nogle grimme mennesker har bedraget Danmark for foreløbig 12,3 milliarder kroner. Det er mange penge.

Selv har jeg ikke gået på et universitet og lært at gøre noget sådant, men min jyske snusfornuft ville nok have undret sig over, at en mand i Oman kunne trække så mange penge ud uden at have investeret en eneste krone i Danmark.

Problemet er bare, at man ikke ved, om slynglen sidder i København eller i Oman.

Personligt har jeg fået en regning for ekstraskat på 823 kr. Hvor er det rart at vide, at intet er for småt for Skats undersøgelser.

Min pension fra staten steg sidste år med 7 kroner!

Om måneden!

Wauw.

Nåh. Chefen for Skat er blevet fritstillet. Han er ikke blevet fyret. Jeg er ikke kendt med de højere kredse, men går ud fra, at han fortsætter med den samme høje løn, indtil vennerne har fundet et andet sted til ham i statsforvaltningen.

Til samme løn.

I København!

Det ville være for hård en straf, dersom han også blev sendt ud blandt os bønder.

28. august. Jubilarstævne på Holmen.

Vort medlem, Hans Harboe, fik overrakt sin 75 års medalje for sin indtræden i Søværnet og fik derfor æren at lægge kransen ved mindestenen for omkomne danske under flådens egen sænkning i 1943. Vi var nogle få, der fik 60 års medaljen, men også nogle, der fik 50 og 40 års medaljen.

Vi var 18 fra Svendborg og 198 i alt fra hele landet.

Meteorologerne havde lovet regn med skybrud. Hele natten havde det regnet og tordnet, men vi var heldige. Jeg havde taget paraply med i bilen, og det plejer at

garantere, at det ikke vil regne, og det gjorde det så heller ikke. Det er kun et spørgsmål om kontakter!

August/september drog en mindre skare af foreningens medlemmer på en "Mandetur" til Grønland. Erik Bodal sendte flittigt fotos hjem for at vise, at det var en meget energikrævende tur. Han har efterhånden stor erfaring i at måle grønlændernes energiudfoldelser.

Jeg har set et enkelt foto, hvor deltagerne, bl.a. Kurt Kaysen, sidder mageligt henslængt i dybe stole og med en drink inden for rækkevidde. Jo. De har virkelig gjort deres bedste for at leve sig ind i den lokale befolknings tilværelse. De har også fortalt, at de boede på hotel og spiste morgenmad sammen med Kronprinsesse Mary og flere ministre!

"Nej, Kurt. Den beskrivelse af turen må du længere ud på landet med."

Alt på Grønland er stort og smukt. Fotoet her viser en lille del af Godthåbsfjorden, som dækker et meget stort areal. I 1959 brugte vi en hel sommer på opmåling, og det var kun en meget lille del af fjorden, som vi overkom.

Fotoet her er taget af Kurt Kaysen.

8. september: Foreningsmiddag i stuen. Walter og hans raske svende diskede op med laksetallerken med rejer på noget grønt noget efterfulgt af krydderstegt svinekam rigt belagt med mange forskellige ingredienser. Godt gået, kabys.

Willy stod i stor form for underholdningen og gav den med giro 413. Det var bare skønt at få rørt sangmusklerne. Jeg har selv prøvet på at lære at spille på en trækharmonika, men jeg glemte hele tiden at hive i den, så det døde ud.

I stedet for at klage over, at vi ikke har alt, hvad vi gerne ville have, skulle vi hellere være taknemlig for, at vi ikke har fået alt, hvad vi fortjener

Vores allesammens kasserer, Niels Marcussen, er faldet ned fra noget, som han ikke skulle være kravlet op i, men med sit altid smittende humør klarer han disse problemer i overlegen stil med enkelte få av's.

Det har været lige så hårdt for Ulla. Hun kan end ikke læne sig op af sin Niels.

Vejret i juli og august var elendigt, og al varmen blev samlet sammen. Det fik vi så betalt tilbage med renter i september med varmerekorder næsten hver dag. Vejrguden er en spøjse fyr. Noget kunne tyde på, at han er en hun!

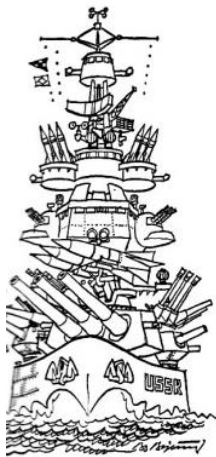
Det var så varmt, at man næsten kunne ønske sig en dukkert i svømmepølen.

Dersom det varme vejr fortsætter, bliver dette måske udsigten fra vores stue!

Så foretrækker jeg alligevel min tilværelse i fordums dage på orlogskutteren TEISTEN, Danmarks knytneve mod nord, hvor vi holdt fremmede staters skibe i skak.

Men....Efteråret begyndte d. 29. september. Pludselig forsvandt varmen, og det begyndte at regne og storme.

Jeg bemærkede, at Fritz Nadolny havde knappet jakken og skiftet silkeslipset ud med et varmere et af slagsen.

Fritz er jo et rigtigt slipsedyr. Jeg er sikker på, at han også bruger slips til sin pyjamas, så jeg skal huske at spørge ham til råds, om hvilket slips man kan bruge til en pyjamas med mange forskelligfarvede blomster på. Det ved han!

Lørdag d. 24. september fejrede vi årsdagen for vor indflytning i marinestuen ved at åbne og fordele indholdet af whiskyflasken i køøjet. Vi var mange om at dele, så jeg tvivler på, at nogen af deltagerne i dette drukilde blev beruset.

Hvorfor skulle jeg gøre noget for eftertiden?
Har eftertiden nogen sinde gjort noget for mig?

Mænd har ingen tålmodighed, Det er derfor de har opfundet lynlåsen.

Efteråret er også start på de indendørs sysler. Det er så hyggeligt at rode med de mange småting, når vinden rusker i træerne derude, og regnen pisker mod ruderne.

Bare skønt.

Det er også rart at kigge ud af vinduerne og se, at mælkebøtterne er fjernet og græsset slået

6. oktober: Ålespisningsaften

... men ål er bedre. Ca. 50 medlemmer mødte denne aften op for at deltage i det velrenommerede ædegilde af i alt godt 30 kg. ål i al fredsommelighed. Det er jo kun medlemmer, der har muligheden, så mon ikke konerne har brugt lejligheden til at hygge sig derhjemme?

Lørdag d. 8. okt.

I øvrigt undrer det en magelig (doven) eksredaktør, at så få medlemmer benytter sig af chancen for en velmagende frokost hver lørdag til en flad 30- krone. Forrige lørdag bestod menuen af stegt flæsk i persillesovs. Det er dog enhver rask drengs yndlingsspise. Flæskestykkerne var store og knasende sprøde. (Jeg havde kokken med i min aftenbøn.)

I dag var det 3 dejlige tarteletter, der hver især indeholdt store stykker kylling i aspargessovsen. Båre dæjligt, som man siger der, hvor jeg kommer fra. Intet andet sted i Danmark får man en så dejlig frokost for så få penge.

Vi risikerer, at kabyspersonalet lukker butikken, for hvem gider stå og lave mad i 3 timer, dersom for få viser interesse for resultatet?

En af heltene fra kabyssen, jeg har lovet Jim ikke at nævne hans navn, udtrykker det således: "Hvis kabyssen lukker – ja, hvad så med fremtidige fester?"

Der er trods alt 7 dage mellem disse lørdagsfrokoster, så det skulle kunne lade sig gøre at samle den nødvendige kapital sammen! Undertegnede har da sidste år fået 7 kr. mere om måneden i pension!

Hvedebrødsdagene er forbi, når hunden bringer dig dine slippers, og din kone gør ad dig.

"Der står her, at nogle millioner års praktiske forsøg og ca. 70 års medicinsk forskning har sandsynliggjort, at modernælk er velegnet som føde for spædbørn."

"Ja. Og dertil komme, at indpakningen er betydeligt pænere end ved modernælkserstatningerne."

En lørdag, mens det endnu var varmt i vejret, mødte jeg op i stuen iført shorts og mangefarvede og mangestribede knæstrømper, hvilket afstedkom mange bemærkninger. Selv har jeg ingen forstand på modetøj og modifarver, så det er belærende at høre andres mening!

Til Kurt Kaysens beroligelse skal jeg anføre, at min læge har anbefalet, at jeg bruger stramme knæstrømper for at forhindre vand i benene. Og dog. Hellere vand i benene end vand i hovedet.

Det vakte ligeledes en del opmærksomhed, da jeg transporterede de nu gamle sokker af sted til de evige sokkemarkeder.

Selv var jeg glad for dette stofskifte. Jeg hader nemlig at få en venstre-sok på højre fod eller omvendt.

Gifte mænd lever ikke længere end ungkarle. Det føles bare sådan.

Vores multikunstner Storm P har sagt: "Det, du sagde, skulle du have ventet med ikke at sige i det rette øjeblik." Storm P må have kendt Kurt Kaysen.

Efteråret har været meget vådt med daglige meldinger om mere nedbør. Vejret har bevirket et meget begrænset tilsyn fra undertegnede side angående travaljeroerne. Har de modige og søvante gaster mon taget deres modforholdsregler?

Udflytningen af de statslige institutioner fra hovedstaden går trevent. 80 % af de nuværende ansatte nægter at flytte ud på landet. Hvorfor nu det? De fleste af dem holder sikkert jul i Jylland, så omgivelserne skulle være kendte. Måske omgivelsen af ærlige og ikke-kriminelle mennesker gør en københavnner urolig?

Ifølge TV-avisen ønsker en pengestærk finansmand at opføre "enclosed communities", altså en slags enklave omgivet af en høj mur og vagter ved porten. Så skulle beboerne være sikret mod tyve og røvere!

En besynderlig idé. Ikke passende i Danmark. Måske i København. Jeg kommer fra skyggen af Tugthuset i Horsens (fængslet kunne godt kaldes en "enclosed community"), og dersom jeg havde lange fingre, ville jeg synes, at det var en god ide - her må al rigdom da være samlet - altså behøver jeg ikke længere at lede, men har nu kun brug for en højere stige. Dette vil nedsætte antallet af røverier i almindelige menneskers hjem - jo, måske disse hersens "enclosed communities" alligevel er en god ide!!!

Det må da være folk af samme kaliber som dem, der har stjålet de 12,3 Mia. kr. fra Skat, der har brug for et sådant byggeri.

Jeg vil hellere bo uden for enklaven, selvom 12,3 Mia. i 20 kr.- mønter skulle kunne give en behagelig dækning.

Og mens jeg nu er i gang med røvere og soldater. Den nye politiskole!
Svendborg har lagt billetmærke ind, men ...

Det er københavnere, der skal træffe afgørelsen, så skolen må ikke ligge længere væk fra København, end at de kan nå hjem på under 2 timer!

Det minder mig lidt om svendborgensere for 50 år siden. Det blev sagt, at dersom en svendborgenser skulle rejse ud i den store verden, så rejste han til Skårup.

Han skulle ikke længere væk, end at han kunne tomle den hjem igen.

8. november. Valget i USA. Ventet med stor spænding og omtale. Til alles overraskelse vandt Donald Trump – manden, der har gjort sig upopulær med alle og enhver, men det amerikanske valgsystem er besynderligt. Det er ikke den mand eller kvinde, der har fået flest stemmer, der vinder. Amerikanerne har arvet et efter min mening besynderligt valgsystem efter englænderne, som jo desuden kører i den forkerte vejside.

Nu venter alle spændte på, hvordan dette individ – han har hele tiden mindet mig om Mussolini - vil gebærde sig i dette det vigtigste embede i verden. Kan Kongressen holde ham i skak, nu hvor det ikke drejer sig om valgkamp, men om virkeligheden? Lad os se, om han holder sine valgløfter – han har jo på forhånd sagt, at han vil erklære valget for ugyldigt!

Også han burde have valgt et bedre tidspunkt til ikke at sige det, han sagde.

Alderen begynder at trykke. Det kniber af og til med at huske navnene på de steder, som jeg besøgte, mens jeg endnu kunne huske.

Jeg vil tro, at der på undertavlen på Maorisk står: Hvorfanden kommer altdetvarmevand fra.

Toppunktet af nærighed er at blive sur over, at man er rask, før medicinen slipper op.

Og vi må ikke glemme tirsdagsholdet, rengøringsholdet, også kaldet kaffeklubben, der hver tirsdag sørger for at alle madrester o.l. bliver fjernet fra bordene og eventuelle fodspor slettes. De gør et stort arbejde og forsøger hele tiden at forbedre indsatsen ved at følge brugsanvisningerne. Hvad skulle vi gøre uden dem?

Skyttelavet er på banerne hver onsdag aften i Tåsingehallen, hvor man forsøger at ramme skiverne. Det er rart at se, at der til stadighed kommer nye emner bag geværene. Vi må snart ramme de 50 medlemmer i skyttelavet!

For andre medlemmer af marineforeningen, som kunne overveje at melde sig blandt skytterne, skal det anføres, at der ingen rangsforskel er på os – all er ens for vorherre – afhængig af synsevnen.

Julen nærmer sig med de deraf følgende besværligheder. F. eks. julekortskrivning. Det er jo en slags straf, man pålægger sig selv, for de breve, man ikke fik skrevet i løbet af året! Og så skal man heller ikke blive sur på præsten over, at han ikke kan genkende én fra sidste år.

Og tænk på den kloge, der sagde, at anerkendelse er en blomst, der overvejende vokser på grave, altså giv anerkendelsen, mens manden kan modtage den, og ikke når det er for sent, og graven er lukket. Det varmer enormt for modtageren, men så sandelig også for afsenderen. Jeg tænker især på de mange, der gør en stor indsats for marineforeningen.

Ifølge Hans Mæng spiller L'hombre spillerne stadig uden at blive uvenner. Snyd er kun snyd, dersom det bliver opdaget, så de må være meget dygtige og erfarne udi kunsten. At spille kort, altså!

P.S. Vi havde guldbryllup sidste år, og flere har spurgt mig om hemmeligheden ved vort lange ægteskab.

Jo. Vi tager tid til at gå på restaurant 2 gange om ugen. Lidt dæmpet belysning, god middag, stille musik og dans.

Hun går om tirsdagen og jeg om torsdagen.

**Med ønsket om en
glædelig jul og et
lykkebringende
nytår til alle fra**

